

Bemærkninger til lovforslaget

Regeringen bebudede ved sin tiltræden, at den ville fremkomme med forslag til forskellige ændringer, der skulle forenkle og forbedre reglerne om skattemæssig ligestilling af ægtefæller, som den nuværende skatte- og afgiftsminister har været en stærk kritiker af.

Det er imidlertid nu fremgået, at regeringen har opgivet at komme med ændringsforslag.

Dette må tages som udtryk for, at den nuværende regering er undergivet samme restriktioner som den forrige med hensyn til stort set at opretholde provenumæssig neutralitet, men samtidig sikre, at enhver kønsdiskrimination i skattelovgivningen fra og med 1983 er fjernet. De forskelligartede hensyn fører – beklageligvis – til et system, hvor selve skatteberegningen er kompliceret. Der bevares en vis sammenhæng mellem skatten for ægtepar. Først med en mere generel indkomstskattereform, hvor langt den største del af befolkningen kun beskattes proportionalt, vil der kunne realiseres en afgørende forenkling.

Forslagsstillerne anser det for vigtigt, at den vedtagne ægtefællebeskatnings hovedprincipper fastholdes som overgangsordning, indtil en indkomstskattereform kan vedtages.

Imidlertid er det i den forløbne debat konstateret, at den vedtagne bestemmelse i kildeskattelovens § 26 – der afgrænser mellem arbejds- og formueindkomst – giver visse muligheder for utilsigtet skattespekulation. Desuden har det givet anledning til berettiget kritik, at en lille gruppe af ægtepar med større positiv formueindkomst uden overgangsordning udsættes for betydelige skatteforhøjelser i de tilfælde, hvor hustruen har størst arbejdsindkomst.

Derfor foreslås nogle justeringer i reglerne for opdeling mellem arbejds- og formueindkomst.

a) Det foreslås i nr. 1 og 6, at fradrag og genbeskatning vedrørende etableringskonti og investeringsfonds henføres til arbejdsindkomst, idet dette stemmer bedst med de hidtidige regler og også er en mere logisk løsning, eftersom der er tale om fradrag m.v., der beregnes på grundlag af lønindkomst eller aktiv erhvervsindtægt. Den

gældende rubricering som formueindkomst var alene begrundet i skematiske hensyn vedrørende selvangivelsen – men giver anledning til uheldige forskydninger i beskatningen.

b) I nr. 2, 3, 4 og 5 foreslås, at der under den udtrykkelige oprensning af poster, der betragtes som arbejdsindkomst, ikke skrives noget om overskud eller underskud af udlejningsejendom, om indtægt ved bortforpagtning af fast ejendom eller virksomhed eller om udenlandsk almindelig indkomst, der er omfattet af dobbeltbeskatningsaftale eller af ligningslovens § 33 eller § 33 A.

I § 26, stk. 4, bestemmes imidlertid, at indtægter og udgifter, der ikke omfattes af den udtrykkelige oprensning af formueindtægtsposter i stk. 2, medregnes som arbejdsindkomst – dog således, at ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte herfra afvigende regler.

Formålet med forslagene 2–5 er således nok som hovedregel at bevare den nuværende rubricering af poster vedrørende udlejningsejendom, forpagtning og udlandsindkomst. Men der åbnes mulighed for ved cirkulærebestemmelser at fravige den rubricering i særlige tilfælde, hvor dette forekommer mest korrekt og er nødvendigt for at imødegå skattespekulation. Retningsgivende for sådanne cirkulærebestemmelser må være at de nævnte indtægter kan henføres til formueindkomst, hvis de efter en nærmere bedømmelse af den enkelte indkomstpost overvejende har karakter af passiv kapitalanbringelse.

c) I nr. 8 foreslås en overgangsregel for gifte skatteydere i ægteskaber, hvor hustruen har den højeste arbejdsindkomst, når sådanne skatteydere har positiv formueindkomst. Reglen kan udnyttes på skatteyderens begæring. Overgangsreglen giver ret til, at positiv formueindkomst ud over 15.000 kr. i 1983 og ud over 30.000 kr. i 1984 kan behandles, som om det var arbejdsindkomst. Det overskydende beløb beskattes derefter kun med mandens egen marginalsat. Reglen værner imod skatteforhøjelser for den enkelte som følge af den ny ægtefællebeskat-